

Sygn. akt II Kop 32/15

(I Oz 77/15 ENA-UE 1/15 PO Elbląg)

POSTANOWIENIE

Dnia 04 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Marek Omelan

Protokolant: st. sekr. sąd. Kamila Kajut

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Marzena Furman

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 04 września 2015 roku

w sprawie **G. B.**

podejrzanego o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w sekcji 20 brytyjskiej ustawy z 1861 roku o przestępstwach przeciwko osobie (Offences Against the Person Act 1861)

z wniosku Prokuratora Okręgowego w Elblągu z dnia 21 sierpnia 2015 roku sygnatura akt I Oz 77/15 ENA-UE 1/15

w przedmiocie przekazania osoby ściganej na podstawie Europejskiego Nakazu Aresztowania z dnia 07 sierpnia 2015 roku wydanego przez Sąd Magistracki w B.

na podstawie art. 607k § 1 k.p.k., art. 607l § 1 k.p.k., art. 607p § 1 k.p.k. a contrario, art. 607r § 1, 2 k.p.k. a contrario

postanowił

przekazać **G. B.**, urodzonego (...) w Miejscowości C. (Republika Mołdawii), syna S. i A. z domu P., obywatela mołdawskiego i rumuńskiego, brytyjskim organom wymiaru sprawiedliwości na podstawie Europejskiego Nakazu Aresztowania z dnia 07 sierpnia 2015 roku, wydanego przez Sąd Magistracki w B. - w celu przeprowadzenia przeciwko niemu postępowania karnego o przestępstwo polegające na dokonaniu w dniu 07 listopada 2012 r. niecelowego spowodowania ciężkich obrażeń ciała, to jest o czyn kwalifikowany według sekcji 20 ustawy z 1861 roku o przestępstwach przeciwko osobie.

UZASADNIENIE

G. B. jest ścigany przez stronę brytyjską na podstawie Europejskiego Nakazu Aresztowania z dnia 07 sierpnia 2015 roku wydanego przez Sąd Magistracki w B., w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa z sekcji 20 brytyjskiej ustawy z 1861 roku o przestępstwach przeciwko osobie, które zagrożone jest karą do 5 lat pozbawienia wolności.

W dniu 19 sierpnia 2015 roku ścigany został zatrzymany w B. i na skutek złożonego dnia 21 sierpnia 2015 roku przez Prokuratora Okręgowego w Elblągu wniosku, Sąd Okręgowy w Elblągu postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2015 r., zastosował wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania.

Równocześnie Prokurator Okręgowy w Elblągu w dniu 21 sierpnia 2015 roku złożył wniosek o wydanie postanowienia w przedmiocie przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Wielkiej Brytanii.

W toku posiedzenia w dniu 04 września 2015 r. G. B. wyraził zgodę na przekazanie go do Wielkiej Brytanii i jednocześnie zrezygnował z zasady specjalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek Prokuratora Okręgowego w Elblągu w przedmiocie przekazania G. B. z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Wielkiej Brytanii na podstawie Europejskiego Nakazu Aresztowania z dnia 07 sierpnia 2015 roku wydanego przez Sąd Magistracki w B. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie.

Brzmienie art. 607k § 1 kodeksu postępowania karnego (dalej: k.p.k.) wskazuje, że przekazanie z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania wydanym przez państwo członkowskie Unii Europejskiej może nastąpić między innymi w celu przeprowadzenia przeciwko niej postępowania karnego, tak jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie.

Godzi się jednak zważyć, że Sąd orzekający w tym przedmiocie każdorazowo winien dokonać analizy okoliczności sprawy w celu ustalenia czy nie występują przesłanki stanowiące przeszkodę do wykonania europejskiego nakazu aresztowania.

Przepisy polskiej ustawy karnej procesowej, obowiązujące w tym zakresie, określają sytuacje, które powodują zarówno obligacyjną jak i fakultatywną odmowę przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania.

Obligatoryjne przesłanki zostały wymienione w art. 607p k.p.k. Fakultatywne przesłanki odmowy wydania sformułowano natomiast w art. 607r k.p.k.

Zgodnie z treścią tłumaczenia na język polski dołączonego do akt sprawy Europejskiego Nakazu Aresztowania wydanego przez Sąd Magistracki w B. strona brytyjska zarzuca G. B. to, że w dniu 07 listopada 2012 roku w (...)W. R., D., W. (...) rzucił talerzem w kierunku głowy pokrzywdzonej K. J. i spowodował u wyżej wymienionej obrażenia w postaci: kilku ran szarpanych na twarzy, co skutkowało założeniem na dużej ranie na czole 10 szwów i pozostawiło trwałe ślad w postaci blizny przez środek czoła. Rana na policzku wymagała założenia 4 szwów, a rozcięcie na oku zostało zamknięte klejem tkankowym.

Oceniając prawną dopuszczalność wydania G. B. władzom brytyjskim w celu przeprowadzenia postępowania karnego w zakresie objętym europejskim nakazem aresztowania z dnia 07 sierpnia 2015 r. Sąd wziął pod uwagę, że przestępstwo o którego popełnienie jest podejrzany, stanowi czyn zabroniony także w Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż wypełnia on dyspozycję czynu opisanego w art. 156 § 2 kodeksu karnego, zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 3. Ścigany nie jest obywatelem polskim, ani nie korzysta w Polsce z prawa azylu, zaś zarzucane mu przestępstwo nie zostało popełnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że w niniejszej sprawie spełnione zostały wszystkie warunki formalne i materialno prawne, które winny istnieć, by Sąd mógł orzec o przekazaniu osoby ściganej, a Europejski Nakaz Aresztowania wydany został przez właściwy organ.

Sąd Okręgowy ocenił, iż ujawnione w toku niniejszego postępowania okoliczności pozwalają na stwierdzenie, że w przedmiotowej sprawie nie występują przesłanki z art. 607 p § 1 k.p.k. oraz z art. 607r § 1 k.p.k., które mogłyby skutkować wydaniem orzeczenia o odmowie wykonania nakazu.

Podkreślenia w szczególności wymaga, że, przestępstwo zarzucane ściganemu nie podlega amnestii w wypadku jurysdykcji polskich sądów karnych, a ścigany osiągnął wiek, w którym poniósłby odpowiedzialność karną wedle prawa polskiego. Brak informacji, by w stosunku do ściganego zapadło w jakimś innym państwie prawomocne orzeczenie co do tego samego czynu, bądź by odbył już za niego karę. Nie ustalono by zapadło wobec niego prawomocne orzeczenie o przekazaniu do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Z uwagi na charakter zarzucanego czynu nie wskazuje na to, by europejski nakaz aresztowania został wydany w związku z przestępstwem popełnionym bez użycia przemocy z przyczyn politycznych albo by wydanie ściganemu władzom Wielkiej Brytanii naruszało wolności lub prawa człowieka i obywatela.

W niniejszej sprawie nie zachodzi także żadna z fakultatywnych przesłanek odmowy wydania, wskazanych w art. 607 r § 1 k.p.k., bowiem zarzucony czyn stanowi przestępstwo także według prawa polskiego. Nadto w Polsce nie toczy się postępowanie karne o ten czyn, nie zapadło wobec ściganego prawomocne orzeczenie o odmowie wszczęcia postępowania, o umorzeniu postępowania lub inne orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Nie doszło także do przedawnienia ścigania. Z załączonego do akt sprawy europejskiego nakazu aresztowania wynika, że górna granica kary wynosi 5 lat, wobec czego ściganemu nie grozi kara dożywotniego pozbawienia wolności.

Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, że G. B. wyraził zgodę na przekazanie go organom wymiaru sprawiedliwości Wielkiej Brytanii, a przy tym zrezygnował z zasady specjalności.

Przeprowadzone postępowanie nie wykazało istnienia innych przesłanek skutkujących możliwością odmowy wykonania nakazu.

W zaistniałej sytuacji Sąd Okręgowy uznając, że przepisy prawa polskiego nie stoją na przeszkodzie wydaniu G. B. organom wymiaru sprawiedliwości Wielkiej Brytanii orzekł jak w sentencji.